

קול קורא לשחרורם

48 חטופים, 718 ימים • "בגלל ציניות פוליטית רוני, עלמא, אמה ויולי עדיין שואלות כל לילה 'איפה אבא?'"

ד"ר עומר עינב, מנהל מרכז המחקר של השומר הצעיר, מספר על הערכים שהובילו את מקימי התנועה הקיבוצית להתיישב בגבולות המדינה: "הם עשו את זה במסגרת חוזה שהשתיתו האבות והאמהות: אתם תשמרו עלינו ואנחנו נשמור עליכם". לדבריו, אותו חוזה הופר מאז 7 באוקטובר, ועומד בסכנה כל עוד המלחמה נמשכת: "חמאס לא ישבור את הערכים האלה, הם יעמדו בסכנה אם החטופים יופקרו"

לעקוב

חן מענית

2025 בספטמבר 23 • 06:00

ההיסטוריון ד"ר עומר עינב מקריא שיר שמתאר את תקופת המרד הערבי בסוף שנות השלושים: "לילה ... חושך, יריות מהגלבוע! ילדי בית־אלפא לא בוכים – אין למי! אבא ואמא אינם (הם עסוקים בבניין הארץ), אבל גם אין על מה, כי לקובה השומר יש מאוזר ארוך קנה, עם קת מעץ והוא כבר יראה להם...". עינב, מנהל "יד יערי" - מרכז המחקר של השומר הצעיר, מספר כי מי שכתב אותו מזכרונותיו, בחלוף שנים, היה אלישע שלם, שהיה אז ילד שישן לבד בבית הילדים בקיבוץ ורעד מפחד לקולות הירי וריח האש. "ההורים שלו לא היו לידו. אבא שלו היה נוטר, אמא שלו הייתה במשימה אחרת בקיבוץ. הם בנו את הארץ".

לדברי עינב, "הילד המפוחד ההוא מבית אלפא גדל להיות קצין מהולל ואיש אשכולות", והוא הלך לעולמו כמה חודשים לפני מתקפת 7 באוקטובר. עינב סיפר כי נכדו של אלישע, ערן שלם, נהרג ביום חמישי בפיצוץ מטען ברפיח. "הוא נהרג עם שלושה חבריו לקורס קצינים", אמר עינב בצער. "במקום להשיב את החטופים, הממשלה ממשיכה לשלוח חיילים למותם במלחמת שולל פוליטית, שמזמן איבדה לגיטימציה וממיטה אסון הומניטרי כבד".

מחאה למען החזרת החטופים מול מעון רה"מ בירושלים, בשבוע שעבר צילום: אורן בן חקון

"חלפו כמעט 90 שנים מאז שנכתב השיר. לאחר ששליש מהעם היהודי נספה בשואה, קמה המדינה עם צבא חזק ויכולת להגן על עצמה מול כל איום", מציין עינב. "אותם אנשים שהלכו להתיישב בגבולות – המעשה הכי ציוני שיכול להיות – עשו את זה במסגרת חוזה שהשתיתו האבות והאמהות המייסדים ברוח מגילת העצמאות: אתם תשמרו עלינו בגבולות ואנחנו נשמור עליכם", לדבריו, ב־7

באוקטובר החוזה הופר. "אזרחי ישראל שישנו בביתם בקיבוץ, בעיר, במושב, שחגגו את החיים בטבע, במרחבים האינסופיים של הנגב המערבי – הופקרו. מרצחי חמאס ביקשו לגדוע את חייהם, והמדינה לא הייתה שם".

עינב קורא להפסקת המלחמה והשבת החטופים. "די. מספיק. סיימו את הסיוט הזה. נצרו את הרובים, השיבו את אנשינו הביתה. את החטופים החיים לשיקום, את החללים לקבורה, את המוני ישראל פגועי הגוף והנפש למנוחה. המחיר כבד, כמעט בלתי נסבל – אבל יש לנו מדינה מספיק חזקה וחברה מספיק חזקה כדי לספוג אותו. נקמה איננה שיטת עבודה, חרב היא ברירת מחדל לא רצויה. הניחו אותה".

"המחיר כבד, כמעט בלתי נסבל – אבל יש לנו מדינה מספיק

חזקה וחברה מספיק חזקה כדי לספוג אותו. נקמה איננה

שיטת עבודה, חרב היא ברירת מחדל לא רצויה"

ד"ר עומר עינב

לדברי עינב, "48 חטופים כבר כמעט שנתיים נמצאים בשבי ברצועת עזה והמדינה לא מושיעה אותם. היא יכולה לעשות זאת, היא יכולה הייתה לעשות זאת. יש לכך מחיר". הוא אומר כי הדיון העקרוני, האידאולוגי, בעד ונגד עסקת חטופים במחירים המונחים על השולחן הוא לגיטימי, אך מציין שיש דיון פוליטי, בו "ציבור מוסת ושטוף שנאה הופך את משפחות החטופים למטרה ניידת בעידוד ראש הממשלה". עינב מסכים כי הדילמה היא אמיתית, "אך ערכי היסוד של מדינת ישראל מוליכים לנתיב אחד בלבד – להציל אותם. הלא כי אנו תמימים וחושבים שחמאס ישתנה. ממש לא. אלא כי אנחנו מאמינים בישראל. אנחנו מאמינים בכוחה של החברה הישראלית, של הרעיון הציוני. חמאס לא יוכל לשבור אותו. נכסי צאן הברזל האלה יעמדו בסכנה רק בתרחיש אחד: אם מדינת ישראל תשבור אותם. אם החטופים יופקרו".

עינב מתריע שהחטופים מופקרים "ולא בשם אידאולוגיה, אלא בשם ציניות פוליטית, שחיתות סרטנית שמתפשטת בכל חלקה טובה במדינה. בשם יצר הישרדות קטלני שמשליך לפח האשפה את הערכים שביקשו סבינו וסבותינו להגשים בארץ הזו". לדבריו, "זו הסיבה שאחרי כמעט שנתיים, רוני ועלמא מירן, ואמה ויולי קונין, עדיין שואלות מדי לילה 'איפה אבא?', ממש כמו לפני 90 שנה. אבא הלך לבנות את הארץ והופקר על ידי המדינה שהבטיחה 'לעולם לא עוד'".

לחצו לקבלת עדכונים בנושא:

הצג עוד

מערכת | הנהלה | מדיניות פרטיות | תנאי שימוש | צרו קשר | רכשו מינוי | ביטול מינוי דיגיטלי | שאלות ותשובות | פרסמו אצלנו

חדשות, ידיעות מהארץ והעולם - הידיעות והחדשות בעיתון הארץ. סקופים, מאמרים, פרשנויות ותחקירי עומק באתר האיכותי בישראל © כל הזכויות שמורות להוצאת עיתון הארץ בע"מ